

Колонията „Здравецъ“.

Километрическиятъ камъкъ показваше 14 к. м. отъ столичния градъ и пътятъ започна да пълзи между величественитъ планински Лознови върхове и гиздава Витоша. Край самото шосе подъ курортното селце Панчерево, въ прѣлестно кѣтче, обградено отъ р. р. Искъръ и Бистрица, се разтила не голѣмъ паркъ. Една двуетажна вила, върху която се чете скромния надписъ: Лѣтна учен. колония „Здравецъ“, се издига привѣтливо срѣдъ китната горска природа. Нѣколко реда кичести брѣстове, явори и борчета образуватъ красивъ букетъ около вилата. Източно, току до парка, като срѣбърна лента се извива Искѣра и стремително се спуща изъ диплитъ на планината къмъ широкото, равно софийско поле.

Бѣше топла лѣтна утрина. Лекъ планински вѣтрецъ повѣваше изъ дефилето откъмъ Рила. Слнцето още слабо грѣеше. Около 10—15 файтони бавно се търкалѣха по нанагорището. Всички файтони бѣха натоварени повече отъ обикновенному съ 5—6 дѣца. Далечъ се разнасяха пѣснитъ и крѣшнитъ смѣхове на юноши.

— „Стигнахме вече!“ — се обади грѣмогласно младъ единъ господинъ, който бѣше учителъ на тази група колонисти.

Файтонитъ спрѣха. Настана кратко мълчание.

— Ето тамъ е колонията „Здравецъ“! допълни той, като показваше напрѣдъ, въ лѣво отъ шосето. Тишината още не бѣ нарушена, когато едно мощно